

KURJER LITIEWSKI

w WILNIE dnia 14 Września V. S. ROKU 1807

WILNO VS. d. 14 Września. Od Kuratora Imperatorskiego Wileńskiego Uniwersytetu i Jego W. działu. Do Imperatorskiego Wileńskiego Uniwersytetu. Cesarz Jegomość uwadomiony przez Ministra Oświecenia publicznego, iż Professorowie Uniwersytetu Wileńskiego, członki oddziału Medycznego, oraz uczniowie Medycyny, z szczególną gorliwością poświęcili prace swoje w ciągu ostatniej wojny na ratunek ranionych żołnierzy w szpitalach wojskowych, przyjął z wdzięcznością tę ich Ofiarę, i rozkazał oświadczyć im za to swoje ukontentowanie. Dopelniając tę wolę Monarchy, dołączam dla wiadomości Uniwersytetu kopią pisanego w téj mierze listu do mnie przez JW. Hrabiego Zawadowskiego. Z Petersburga 10 Sierpnia 1807. Adam Xiążę Czartoryski.

Jaśnie Oświecony Mości Xiążę Dobrodzieiu. Doniosłem Cesarzowi Jegomości, iż w czasie terażniejszej wojny gdy po różnych miejscach w Wydziale Uniwersytetu Wileńskiego będących założone były szpitale woienne, Professorowie tego Uniwersytetu i inne członki oddziału Medycznego a nawet studenci uczący się medycyny na wezwanie zwierzchności, z gorliwością szczególną poświęcili prace swoje na ratunek ranionych żołnierzy. Cesarz Jegomość z wdzięcznością przyjmując tą ową ich gorliwość, najmiłosiwiej rozkazał raczył oświadczyć wszystkim którzy się tą pracą zajmowali, swoje najwyższe ukontentowanie. Komunikując ten Monarszy rozkaz Waszey Xiążęcsev Mości dla uwiadomienia o tém kogo należy: jestém z rzetelnym szacunkiem i t. d. Dnia 31 lipca. 1807 roku. Piotr Hrabia Zawadowski.

S. PETERSBURG VS. d. 3 Września. Półkownikowi Dreniakin oddany jest w 12 letnią dzierżawę bez płacenia kwarty folwark Poleciszka w Gubernii Wileńskiej powiecie Brasławskim. Nadwornemu konsyliarzowi Kern, którego syn Półkownik podczas ostatniej wojny ofiarował życie oyczyźnie, w nagrodę długiej służby, procz terażniejszej gaży półowa iey daje się na pensją dożywotnią. Kapitan kommandor flotny teraz aktualny stanu konsyliarz Pasinkow będzie Kostromskim Gubernatorem cywilnym. Graffowi Rumiańcow głównemu Dyrektorowi komunikacyi wodnych oświadczone ukontentowanie przez reskrypt, że kanał Berezyński został ukończony z pożytkiem dla kraju. Kalużskiemu G. bernatorowi cywilnemu Lwowi że nie oszczędzał sobie żadnych trudów dla prędkiego uformowania nowej dywizyi półków, gotując dla nich wszelkie potrzeby w kraju w którym rządzi.

Na przełożenie Ministra handlowego, iż kupcy w Guberniach Tobolskiej i Tomskiej handlujący z

Azyatyckimi narodami, wysyłając do nich karawany swoje potrzebują dozorców i sług umiejących języki Azyatyckie, do czego nayzdatniejszy są górni Tatarowie i Łaszmany; J. J. Mość pozwala brać takich ludzi w pomienionych Guberniach za granicę, i dawać onym pasporta pod następującemi warunkami. 1. Pasporta wydawać mają sądy ziemskie tych miejsc gdzie Tatarowie i Łaszmany przebywają, za świadectwem jednak od gromady. 2. Liniowy naczelnik może dawać pasporta w tym tylko przypadku, gdy Tatarowie górni i Łaszmany będą nacięci przez kupców nie w domu swoim lecz na granicy; biorąc jednak podpisę od gospodarzów, iako nacięci ludzie powrócą na granicę w czasie zamierzonym, a pretensye do nich w niebytności skarbowe i partykularne, gdy się okażą, przez gospodarzów najmujących opłacone będą. 3. Pasporta dawać na czas nie dłuższy, iak zwyczajne dają się pasporta.

LONDYN d. 3 września. Ministeryalne piśma zastanawiając się z podziwieniem nad niesłychaną prędkością, iakiey użyła dzisiejsza administracya w uzbrojeniu i wysłaniu przeciw Duńczykom wojsk i flot ogromnych, ganią surowie opieszałość rządców oddalonych. Dla czego, mówią, nie posylali całej Brytannów potęgi na morze Bałtyckie; gdy ieszcze Francuzi nad Wisłą byli? dla czego nie dali jednego nawet człowieka; gdy doniesienia z Europy lądowej przychodzące zwiastowały konieczną potrzebę największych posiłków Mocarstwom przymierzonym? Dla czego zatrudniali się próżnemi tylko sporami w izbach Parlamentowych, przypominając i kie, i kiedy, i komu subsidia pieniężne płaciliśmy Anglicy; trzeba dać ieszcze lub nie 80 tysięcy PS. upadłemu Królowi Pruskiemu na zaciągi Szląskie, wtenczas gdy właśnie wojsko i pieniądze były naypotrzebniejsze? Dla czego nie wysłali floty i wojsk w przyzwolitą chwilę? Gdyby to uczynili, zaiste interessa lądowej Europy wzięłyby postać całę inną, i nie narzekalibyśmy Anglicy, że dziś Francya tak wiele do nich wpływa.

Naczelnik Murzyński Pethion otrzymał górę nad przeciwnikiem Christophe który zchronić się musiał do Conaives powiatu; gdzie chcąc zbiega doścignąć i zniszczyć, Pethion we wszystkich portach S. Domingo zatrzymać kazał kupieckie okręta; na których wojsko swoje ma przeprowadzić. Christophe chociaż zwątlony na siłach, nie traci umysłu, i gotuje się do mężney obrony.

G. Vernon wysłany z Montevideo d. 31 Maia; przyniosł wiadomość, naprzód że G. Whitelock dywizyą wojska z Plymouth wyprawioną zaprowadził na rzekę Plata; powtóre że G. Crawford

tamże stanął d. 29 Maia; ci wodzowie z G. Achmuty połączeni postanowili wkrótce dobywać Buenos Ayres. Potęga morska Admiratów Angielskich w tej stronie składa się z 12 okrętów liniowych, wielu fregat, korwet, 100 przewozowych statków; lądowa z 12 tysięcy żołnierza. Z przeciwny strony G. Liniers naprawił twierdze miasta, i wszystkich Hiszpanów dorosłych uzbroiwszy, wystawił regularnego żołnierza 10 tysięcy, daleko więcej milicyi. Gdy rząd nasz oczekiwał niecierpliwie z tamąd raportów nowych, niespodziane odbiera doniesienie z Lisbony, że do tego portu d. 6 sierpnia przybyły okręt z Brezylijskiego miasta wszystkich Świętych upewnia o zaczętej przez Anglików i zakończonej niepomyślnie wyprawie na stolicę osad Hiszpańskich. Po długim i walecznym usiłowaniu na koniec szczęśliwy Liniers miał Anglików z klęską 2000 Indzi zabitych odegnąć od twierdzy, korzystając zaś z wygranej ruszył w pole, i ścigał uciekających nieprzyjaciół do Montevideo, w którym mieście nasi wodzowie zamknięci zostali, nie tracąc jednak z morzem komunikacyi, i sposobności przeniesienia się na flotę, gdyby potrzeba kazała.

Z Amerykańskimi stanami dzieło coraz jest trudniejsze; Prezydent Jefferson dał odezwę następującą. W ciągu wojen, powiada, między Europejskimi narodami trwających, RPta obojętność zachowała statecznie; przypadku nie było żebyśmy odstąpili tego prawidła; wojujące strony zawsze miały wstęp wolny do portów naszych, nie odmówiliśmy nikomu potrzebnego wsparcia w przygodzie. Lecz Officyerowie okrętowi Angielscy w nałóg obrócili prawie postępowanie z Amerykanami gwałtowne; majątek ich i osoby ciągle cierpiały; przełożenia uczynione w Londynie były daremne; dawano wiele nam obietnic poprawy, zuchwałców nigdy nie hamowano. Dziś gwałt przyszedł do najwyższego stopnia; fregatę RPtey w dalekie strony wysłaną, spotyka, napada okręt Angielski, zabija, kalectwo wielu, bez pozoru i przyczyny, gdyż przed bitwą jeszcze Amerykanie dowiedli, że zbiegli których szukano maytkowie naszymi są ziomkami.

W takich okolicznościach gościnność powinnością być przestała, użyłoby iey Anglicy do gwałtów nowych; może nastąpić przez obcowanie codzienne umysłowy rozjątrzenie, ztąd wojna interesom i chęci obu narodów przeciwna, z przyjacielskim oświadczeniem dworu Londyńskiego niezgodna. Które jeśli rzetelne było, Brytańscy Ministrowie powinni krzywdę nadgodzić, i dalszym gwałtom skutecznie zapobiedz. Co niżej się stanie, stróż praw narodu udzielnego rozkazuję, ażeby okręta zbrojne Angielskie oddaliły się natychmiast od brzegów Ameryki zjednoczonej, i do portów naszych odtąd nie zawiąły; wszelkie z nimi obcowanie, żywności dostarczanie jest zabronione obywatelom RPtey; przestępce tej ustawy surowie karani będą; wyłączając ten przypadek iedyny, gdy Angielskie okręta ratunku w zgubie oczywistej szukając, lub od rządu swego przysłane z depeszami zechcą zawinąć.

Za rządów przeszłej administracyi Brytania W. zostając nieczynną w śród wojny, nie wiedziała prawie na co iey floty ogromne użyte być

mogły; dzisiejsi Ministrowie narzekają na szczupłą liczbę okrętów zbrojnych. Potrzebne są trzy floty do zamykania portów Hollenderskich, Francuzkich, i Hiszpańskich, czwarta w Sundzie przeciw Duńczykom, piąta przeciw Amerykanom, szósta przeciw Turkom; potrzebne okręta w Egipcie i Pomeranii; wiele narodów po różnych częściach świata przeciw nam powstało; dotąd jeszcze każdemu daliśmy odpor skuteczny. Do Coppenhagi zawczora Admiralicja wysłała 50 statków przewozowych z żołnierzem.

Jak wielki handel Ameryka północna prowadzi w Chinach i Indyi wschodniej ztąd miarkować możemy, że przed 3 laty ładunek okrętów tam wysłanych nie prznosił 100 tysięcy beczek, teraz wynosi 150 tysięcy. Już od r. 1799 pomiarowała kompania Angielska, że iey handel tém bardziej zmniejszać się zaczął, im bardziej wzrasta Amerykański; dziś niektórzy głośno dowodzą, że jeśli rząd nasz nie wynajdzie pewnych środków, okręta zaś RPtey coraz w liczbie większej do portów Azyatyckich zawiąć nie przestaną, upadek wschodniej kompanii Angielskiej prawie jest nieuchronny; to pewna że dziś 3 millionami FS. przedaie mniej towaru, niż przedawała w roku 1799.

Według najpóźniejszych doniesień odebranych z Wasingtonu, Prezydent Jefferson postanowił zwołać Kongres na d. 25 października, z którym naradzać się będzie, co ma czynić RPta w zdarzeniu nadzwyczajnym; tymczasem wysłał do Londynu korwetę z depeszami do posłów Pinckney i Mouroe, ażeby uwagi przyzwoite podali rządowi naszemu; do powrotu teyże korwety nie mają przedsiębrać Amerykanie żadnych środków zaczepnych przeciwko Brytanii W; lecz obronne wyprawy nagle czynią; między innymi zaczęli uzbrajać 50 szalup działowych; 100 tysięczną milicyą już zwołano.

Jeszcze rząd nasz nic nie rzekł o wyprawie do Sundu przedsięwziętej; to tylko pewna, że następca tronu Duńskiego zle przyjął propozycje w Kiel podane iemu od posła Jackson względem przyjęcia wojsk Angielskich do Coppenhagi i na flotę Krystyana 7. W pismach naszych umieszczona jest pogłoska, że rząd Duński z Francuzkim zawarł umowę tajemną, mocą której 15 tysięcy Duńczyków i teyż Francuzów zabrać się miało na flotę Duńską, i przedsięwziąć wyprawę do Irlandyi, gdzie tymczasem wszczęły się rozruchy domowe ułatwiające dzieło trudne nieprzyjaciółom. Ten zamysł odkryty, pobudził Ministrów naszych do wysłania Admirała Gambier i Lorda Catchart w północne strony.

Przeciwym sposobem Paryżkie pisma żadney wzmianki nie czynią o rzeczonem przymierzu, śmiało twierdzą, że Dania niesłusznie i gwałtownie została napażoną; Królewicz Fryderyk przeto został przymuszony sekwestrować osoby i własność Anglików; całe poddaństwo pała nienawiścią i zemstą; garnizon Coppenhagi obleżony ma wynosić głów 20 tysięcy. Przydają na koniec, że Dania w niespodzianej walce i nierównej potrzebować musi koniecznie posiłku w ludziach i pieniądzech; lecz jeżeli sama o sobie nie zwątpi, a odpor dawać zechce, rząd Francuzki nie omeszka iey dostarczyć wojska i gotowizny. Według zdania tychże

pism, dziele narodów nie ukażą przykładu bezprawia podobnego, a wszystkie Mocarstwa Europejskie lękać by się mogły o własne bezpieczeństwo, gdyby W. Brytania 800 lub 900 tysięcy zbroynych mieć mogła.

KROLEWIEC d. 17 Września. Jeszcze los Duńskiej stolicy nie jest rozstrzygnięty; żeglarskie powieści iedne drugim przeciwne nie są takie, żeby wiarę zupełną iedną; dziś słyhać, iż Copenhaga nie iuż przez kapitulacyą, lecz przez szturm dobytą została; wpadających do miasta przez wyłamy rozmaitemi drogami od lądu i morza Anglików, oblężeni statecznie odpierać mieli do upadley, walcząc z niemi po rynkach i ulicach. Lecz iakżeśmy przestrzegli, są to powieści same, dzień nawet pamiętnego zdarzenia nie wiadomy; czekać trzeba doniesień pewniejszych.

Spodziewamy się wkrótce widzieć ogłoszone od Króla urządzenie względem armii Pruskiej, iak ma być utrzymywana w przyszłe czasy: wiele regimentów zwinąć trzeba zupełnie, gdyż pozostałe nie mają wynosić ogółem nad głów 80 tysięcy; na których wsparcie do potrzeby uformuje się milicya krajowa 60 tysięcy ludzi. Według wiadomości odebranych z Berlina gwardye Francuzkie iuż znajdują się w kraju Hanowerskim; inne wojska nie ustąpiły ieszcze z krajów Pruskich. Oficerom naszym z niewoli nieprzyjacielskiej powracającym płacić zaczęto tymczasowie półowę gaży; lecz wkrótce nastąpi z nich wybor, ażeby zdolnijsi i zasłużeńsi w czynney służbie zostali, inni zaś od niej byli uwolnieni zupełnie, i mogli obrać inny sposób życia; to samo rząd uczyni wkrótce z urzędnikami stanu cywilnego.

WIEDEN d. 8 Września Król Bawarski w miastach Munchen i Dusseldorf miał z bardzo u malarzów sławne galerie, w których liczono 6 tysięcy obrazów najpiękniejszych szkoły Włoskiej, Francuzkiej, Flamandzkiej; te dziś na 4 części są rozdzielone, z których iedna zostanie w Munchen druga w Schleihin, trzecia w Landsbut, czwarta w Auszpurgu.

Jeden z bogatych obywateli Królestwa Węgierskiego mający rocznego dochodu 100 tysięcy złł. ryń. umyślił cały swój majątek ofiarować po śmierci dobru publicznemu; tym końcem odezwę czyni, prosząc ażeby ludzie oświeceni i dobrze myślący radę iemu podali, iakie najlepsze rozrządzenie uczynić może, i za to nagrodę znaczną ofiaruje.

W Constantinopolu Janzarowie dotąd są niepokojni; często zdarza się słyszeć mówiących że Mustafa 4 zapewne nie myśli dotrzymać słowa im danego przy wstąpieniu na tron: iakoż niepodobna jest prawie Monarsze nowemu uczynić wszyskim ich żądaniom zadosyć, tak są wielorakie i przedzone, w podatkach ieszcze inney odmiany nie zrobiono, prócz zniesienia cła na wino i iedwab. Wiadomo, iż krótko przed rewolucyą Kapitan Basza Algerczyk Seid Aly wydał odezwę do Greków poddanych Sułtana, w której wyznawszy naprzód, że Turcy od czasu dawnego urzędnicy i prywatni bezkarnie ich krzywdzili i znieważali, turoczyście przyrzekł imieniem Selima 3 rządową dla wszyskich opiekę, równą bez względu na stan i religię. Obietnica mogła podnieść umysł ludu zgnębionego

a serca przywiązać do rządu, który miał dobroczynnym i sprawiedliwym zostać. Odmienia się dziś wszystko Już wyszedł rozkaz do Chrześcian, ażeby się odtąd zachowali po dawnemu względem Muzułmanów dając im pierwszeństwo i podległość oświadczając. Po takim ogłoszeniu Turcy widząc Greków z opieki rządowej wypalłych, po dawnemu zaczynają wyrządzać im krzywdy wielorakie.

Brat Cesarski Arcy Xiążę Ferdynand panujący w Wurtzburgu przed kilku dniami przedsięwziął podróż do Paryża z licznym dworem; także pospieszył z ważnym zleceniem G. Grune Adjuwant Arcy Xiążęcia Karola. Monarcha nasz, iak słyhać, chcąc dać naywiększy dowód myśli skłonnych do pokoju przez wzgląd oraz na stan wielu prowincyi Austriackich wojną zniszczonych, postanowił armie regularne zmniejszyć do głów 100 tysięcy, które ciągle pod orężem zostać mają.

Jeszcze Seym Węgierski nie skończył obrad swoich; milczą o nim pisma tuteysze; to tylko pewna, iż ieden z Generałów Węgierskich który oraz deputowanym jest od stanów, za wyraźnym rozkazem Cesarza od służby wojskowej oddalony został, przeto iż na Seymie czynił i mówił przeciwko zamiarom dworu; ten wyrok surowy po wszyskich regimentach armii, w garnizonach i twierdzach na paradzie ogłosić kazano.

Następca tronu Bawaskiego przybył nie dawno do Drezna. Tuteysza Akademia nauk wyzwolonych wezwwała do grona swojego Arcy Xiążęcia Jana, Xiążąt Schwartzenberg Esterhazy, Sinzendorf Grafów Lamberg, Czernin, Konsyliarza Mayer, i Profesora w Stuttgart Leopold.

Listy z Hermanstadu donoszą o przyjętym przez Turków i ogłoszonym zawieszeniu broni; przeciwnie zaś Semlińskie rapporta głoszą o nieustającym krwi przelaniu między wojskiem Ottomańskim i Serwianami w Bułgaryi i Bośni. Naczelnik Czerni dotąd statecznie zwycięzca, czyni ogromniejsze przygotowania do nowej kampanii, rozumując iż nieprzyjaciel w okolicznościach terażniejszych nie mając potrzeby utrzymywania wojsk licznych w dole Dunaju, całą potęgę zprowadzi w górę, ażeby Chrześcian pokonać.

PARYZ d. 18 sierpnia. Doktor Forlenze czynił bardzo rzadką operacyą na 11 osobach ślepych razem, w obecności wielu lekarzów; z chorych naymłodszy miał lat 66, naystarszy 83; wszyscy wzrok odzyskali.

W Beaucaire kończy się kopanie kana'u, przez który otwarta będzie komunikacya z rzeką Rodanem; w liczbie pracujących robotników znajdują się więcey tysiąca Pruskich ienców, którzy ieszcze nie powracają do oyczyzny. Sławny z dawna iarmark w tem mieście, teraz ma być świetniejszy nad inne lata, tak wielu zagranicznych kupców zewsząd przybywa. Henni dawniey Francuzki poseł w różnych dworach umarł mając lat 80; członkiem był Akademii naszej; zostawił więcey 150 tomów rękopismów, zawierających w sobie nayciekawsze i nayskrytsze zdarzenia od półowy 18 wieku podziś dzień; i Poema pod tytułem. Illusion.

Minister interessów Duchownych Portalis umarł d. 27 lat mając 61. Według raportu Marszałka Brune, armia Francuzka wkraczając do Stras-

sundu przez Szwedów opuszczonego, znalazły w tej twierdzy dział 400 po wielkiej części zagwożdżonych. Król Gustaw Adolf utrzymuje się na wyspie Rugen; wódz nasz zgromadza wielką liczbę małych statków, które najmniej 10 ludzi nieść mogą, chcąc onych użyć na nową wyprawę.

Uwaga naszej publiczności jest dziś zwrócona ku Coppenhadze, ubolewają powszechnie wszyscy nad losem Duńczyków uciskanych przemocą, i słysząc jak ochoczo wzięli się do broni, życzą im zwycięstwa. Szkoda że położenie wyspy Zelandyi przeszkadza następcy tronu zprowadzić na odsiecz przynajmniej 50 tysięcy żołnierzy regularnych w Norwegii, Holsztynie, Sleswiku, Jutlandyi, Fionii rozrzuconych; inaczej nieprzyjaciel nie mógł nigdy wyładować, i lądem ścisnąć stolicę. Cokolwiek nastąpi, zawsze ta wyprawa niepożyteczną będzie dla Anglików; jeżeli albowiem nie dobędą szturmem Coppenhagi, wojsko ich uszczuplone i floty uszkodzone powracać muszą do ojczyzny w jesiennej porze nie bez niebezpieczeństwa od burzy. A jeżeli dobędą, nadejdzie wkrótce zimowa pora, Duńczycy otrzymawszy posiłek wkroczą do Zelandyi, i stolicę odzyskać mogą. W jednym przypadku i drugim dwór Londyński nie dopnie zamiaru swego, który był panować nad Sundem. To zaś pewna, że handlowi poddanych swoich już zadał cios szkodliwy; nie mówimy o licznych flotach które przez wspomnianą cieśninę przechodzić miały na morze Bałtyckie; dość jest wspomnieć, że kupcy Angielscy w Husum, Altonie, Toenningen po zamknięciu Hamburga i Lubeck mieli niezmiernie składy towarów swoich, z których one tajemnym osobom, lecz dość wygodnie dla bliskości miejsca przewozić zwykli w głąb Niemieckich krajów, te kanały po najeżeniu Danii zostaną przecięte.

W Senacie Francuzkim kilka miejsc przez śmierć zaważowało. wyniesieni zostali na tę dostojność Generałowie Klein, Beaumont, Beguinot, Fabre, Curée. Trybunowie, Arcy Biskup Turiniski, Dupont Maire Paryża. Fontanes potwierdzony jest na urzędzie Prezydenta zgromadzenia prawodawczego. W tem stanowszy konsyliarze stanu przelożyli potrzebę przedrukowania księgi praw cywilnych z uczynionemi poprawami i odmianami, tak żeby w niej nie znajdowały się słowa RPtey, pierwszego Konsula, kalendarza Republikantskiego, lecz inne wyrazy stosowne do rządu dzisiejszego.

Pisma nasze z uwielbieniem wspominają, że gdy na walnej radzie wojennej w Kiel Duńscy wodzowie przed następcą tronu mówili o podobieństwie dobytą Coppenhagi w czasie krótkim przez Anglików, iako nie przysposobioney do obrony, Królewicz Fryderyk rzekł z zapalem: jeżeli ta klęska padnie na stolicę Królestwa, i ratowaną wcześniej być nie może, zaczekam zimy, wtenczas za przykładem Karola Gustawa zgromadzę Duńskie rycerstwo na ratunek oyczyzny, przejdę cieśniny po lodach, i wypędzę najeźdźców. Te same pisma z niemniejszą pochwałą wspomniały, iako statecznie następcą tronu odrzucał podeyrzane iemu przymierze przez posła Jackson ofiarowane, dowodząc że Brytanna W. przyjaciół swoich nie zwykła ratować w upadku.

KIEL d. 3 września. Stan Coppenhagi jest

wątpliwy. Lord Catchart w początkach oblężenia oney lądem nie miał artylleryi ciężkiej która później z Anglii przybyła. Generałowie Castenskiold, Waltersdorf Oxholm według jednych nie mają nad 8 tysięcy piechoty, tysiąc jazdy, 3 tysiące ludzi uzbroionych pikami; iako mówią drudzy potęga ich wynosi głów 18 tysięcy, lecz to są po większej części wieśniacy od plugu oderwani, którym długiego czasu trzeba, żeby stali się żołnierzami; już zaś nieprzyjaciel żadney chwili nie tracąc z pospiechem dzieło kończy. Wódzom Duńskim najbardziej zbywa na doświadczonych Officerach; wprawdzie powiodło się niektórym tajemnie przeprowić się do Zelandyi, lecz ich liczba jest mała w obozie, innym Angielskie floty nie pozwalają przeprawy. G. Peymann dotąd mniejsze czynił wycieczki, z główną czeka na przybycie posiłków; gdy Castenskiold zbliżył się pod Roskiold z tysięczny korpus nieprzyjacielski w tych stronach na obserwacyę postawiony coinoł się pod stolicę.

Lord Catchart zaczynając oblężenie pisał do G. Peymann. Proszę, powiada, moiem i Admirala Gambier imieniem, ażebyś zastanowił się dojrzałe nad stanem Coppenhagi. Rozległa stolica ludem rozmaitym napelniona jeżeli zechce wytrzymać szturm Anglików, zniszczoną być musi koniecznie. Gdy zaś do dzieła przystapiemy, nie będzie w mocy naszej zawiesić klęskę; bo w ten czas obowiązek powołania żołnierskiego wyższy nad inne względy, każe wszystko czynić, abyśmy twierdzę wzięli. Myśl okropna, szturmem dobyte miasto wielkie, ludne, i bogate; któż w tym upadku powszechnym dla wszystkich uniknie zguby? Rozkaz wyraźny mają Angielscy wodzowie łamać mocą przeszkody wszelkie, ponieważ Duński rząd sprzyjać nam nie chce. Gotowość w obozach mamy większą niżli kto rozumie. Nie zaprzeczamy Duńczykom waleczności, amteż obraz potęgi naszej malując chcemy rycerzów straszyc wiedząc że dla tych sama trudność i niebezpieczeństwo, im są większe, tém potężniejszą byc zwykły pobudką do mężstwa i ofiarowania się za oyczyznę. Lecz zastanow się przebog, jeżeli upor w tem zdarzeniu daremny nie będzie; tu mężstwo same i poświęcenie się najgorliwsze nie zbawi zapewne Coppenhagi; widzimy z żalem już blizki upadek stoicy kwitnącey. Nie chcą Angielscy wodzowie dzieł oyczystych znaczyć epoką zniszczenia narodu niegdą przyjaznego. nie myślą burzyć miasta, floty Duńskich zapalać. Stanowszy na lądzie poważaliśmy dotąd własność mieszkańców spokojnych. Czas ieszcze nie upłynął, ieszcze porozumieć się można, i szczęśliwym posoiem krótki spor ukończyć.

G. Peymann, iako wiadomo, odpowiedział, iż bronić się będzie do upadley; do Królewicza zaś pisząc wyraził, iż nieprzyjacielskie pogroźki nie zastanawiają go bynajmniej; tak zwyczaj każe czynić przy zaczęciu oblężenia; przyrzeka naostattek, że powinność na siebie włożoną wiernie dopełni, a Coppenhaga pod kommandą jego nie upadnie, i nie dostanie się Anglikom chyba szturmem; ponieważ od wodza do żołnierza Duńczycy są gotowi dać gardło w mężney obronie, żadney ngody nie przyjmując.